

говияи занаятчийство.

Прѣминала нуждата отъ крѣпостъта еленчани, прѣзъ 1836 година, сами започнали да я събарятъ, уплашени „Отъ подозренията на тогавашното Турско Правителство“*), „Отъ страхъ да не би турскиятъ войски да се укрѣпятъ въ нея**) и „да не би турцитъ да направятъ тѣхното село воененъ пунктъ, като се възповзвуватъ отъ готовата имъ крѣпостъ“ ***)

Прѣзъ 1837 г. еленчани съборили църквата „Успѣние Прѣсвѣтая Богородица“, съградена прѣзъ 1813 г. и на мѣстото ѝ възобновили-съградили отъ каманитѣ на калето, сегашната църква, която до скоро бѣ една

*) Споредъ покойния Миланъ Р. Милановъ,

** ЕЪЛ ЯЛМАНХЪ за 1893 г. стр. 68.

**) ГРАДЪ ЕЛЕНА 904 Стр. 6.